

โภชนะที่ย่อยได้ของใบทองหลาง

ชาญชัย มณีคุณย์, จิระวัชร เข้มสรวดี, ปัญชา สัจจาพันธ์, อนันต์ ภูสีทธิกุล, วัชรินทร์ วากะมะ
และจันทกานต อรุณนันท์
งานปศุสัตว์ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

บทคัดย่อ

การศึกษาโภชนะที่ย่อยได้ของใบทองหลาง ดำเนินการทดลองในปี 2528-2545 เพื่อศึกษาคุณค่าทางอาหารสัตว์และโภชนะที่ย่อยได้ ดำเนินการในจังหวัดนราธิวาส โดยใช้แกะเพศผู้ 6 ตัว ชั่งกรงเดี่ยว ซึ่งให้กินใบทองหลางวันละ 2 เวลา ในตอนเช้าและบ่าย ในระยะ 7 วันแรก ให้แกะกินใบทองหลางโดยไม่เก็บมูลเพื่อให้แกะปรับสภาพเคยชิน เก็บมูลโดยใช้ถาดรองรับได้กรง ป้องกันมิให้มีปัสสาวะเปื้อนมูล พบว่าแกะกินใบทองหลางเฉลี่ย 731.70 กรัม/วัน คิดเป็นปริมาณวัตถุแห้งเท่ากับ 646.20 กรัม/วัน คิดเป็น 1.76% ของน้ำหนัก ซึ่งแสดงว่าแกะมีความชอบกินใบทองหลางพอใช้ได้ แกะสามารถย่อยวัตถุแห้งของใบทองหลางได้ 49.20% น้ำหนักจากการทดลอง แกะจะถูกขังไว้ในกรงทดลองเฉพาะตัวเป็นเวลานาน ทำให้เกิดความเครียด แต่ผลปรากฏว่าแกะที่ได้รับใบทองหลางแห้งเป็นอาหารนานถึง 17 วัน สามารถเพิ่มน้ำหนักได้ 1.12 กก.

คำสำคัญ : ใบทองหลาง แกะเพศผู้